

NIEKTÓRE ASPEKTY ZAGWARANTOWANIA KONSTYTUCYJNYCH PRAW I SWOBÓD PODCZAS TAJNYCH DZIAŁAŃ ŚLED CZYCH

Adnotacja. W artykule badana jest kwestia legalności czasowego ograniczenia konstytucyjnych praw człowieka podczas postępowania przygotowawczego; omawia się konieczności i granice zawiadamiania osoby o tymczasowym ograniczeniu jej praw które miały miejsce podczas tajnych działań śledczych.

Słowa kluczowe: postępowanie wstępne; tajne działania śledcze; prawa osoby; informacje o osobie; zagwarantowanie praw.

J. Kolesnyk
doktorant Narodowej
Akademii
Służby Bezpieczeństwa
Ukrainy
(m. Kijów, Ukraina)

CERTAIN ASPECTS OF THE CONSTITUTIONAL RIGHTS AND FREEDOMS DURING THE COVERT INVESTIGATIVE (SEARCH) ACTIONS

Abstract: This paper questions the legality of the temporary restriction of the constitutional rights of individuals during the pre-trial investigation, the expediency and the limits of notice to persons on temporary restriction of his rights that occurred during the conduct of covert investigative (search) actions.

Keywords: Pre-trial investigation; covert investigative (search) actions; the rights of a person; information about the person; guarantee of rights.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДОТРИМАННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ І СВОБОД ОСОБИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Анотація: Розглядаються питання правомірності тимчасового обмеження конституційних прав особи під час здійснення досудового розслідування, обґрунтовується доцільність і межі повідомлення особи про тимчасове обмеження її прав, що мало місце під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Ключові слова: Досудове розслідування; негласні слідчі (розшукові) дії; права особи; відомості про особу; гарантія забезпечення прав.

Постановка проблеми. Суттєвим фактором демократизації українського суспільства виступає конституційне закріплення прав і свобод людини як найвищої цінності, а також визнання їх такими, що відповідають загальноновизнаним принципам і нормам міжнародного права. Пріоритетність забезпечення прав людини в сфері кримінального провадження впливає із його завдань, визначених у КПК України, проте існує певна дистанція між закріпленими в законодавчих нормах правами й свободами та можливістю їх реального використання особою. Формальне визнання найширших прав і свобод зовсім не означає одномоментної появи у людини можливості користуватися в повному обсязі благами, які лежать в їх основі. На сучасному етапі розвитку правових інститутів та свобод особи пов'язана з ними нормотворча, правозастосовна та інша суспільна практика передбачає підвищену увагу, переоцінку попередніх підходів, внесення чималих коректив, які викликані насамперед глибокими політичними, соціально-економічними перетвореннями, принциповим оновленням усього законодавства, потребою приведення функцій органів української державної влади у відповідність до потреб сучасного розвитку держави, а також

міжнародних стандартів в галузі прав людини. Яскравий прояв це має в галузі розроблення законодавчих норм, якими регулюється сфера правоохоронної діяльності, де загрози порушення прав та свобод людини є найбільш реальними, а їх наслідки часто не виправними. До таких норм відносимо і законодавчі положення, встановлені чинним КПК України, що визначають порядок кримінального провадження, регулюють діяльність органів досудового розслідування. Визначальним є те, що вже в ст. 2 КПК України завданнями кримінального провадження визнано захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження. З цього приводу В.Т.Нор звертає увагу на те, що оскільки кримінальним правопорушенням можуть бути порушені права і свободи фізичної особи, права особи юридичної, в результаті чого їм буде завдана шкода у різних видах її прояву, то держава в особі уповноважених нею органів зобов'язана їх захистити. Проте якщо даним завданням кримінального провадження визначено захист прав і законних інтересів суб'єктів, які потерпіли від кримінального правопорушення, то не менш важливим завданням є й охорона прав, свобод і законних інтересів інших суб'єктів провадження і, насамперед, підозрюваного чи обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, а у випадку їх безпідставного порушення – захист шляхом відновлення в правах [1, с.17-18]. Дотримання прав і свобод людини є однією з головних проблем історичного, соціально-культурного, соціально-правового розвитку людства, що пройшла крізь тисячоліття і незмінно знаходиться в центрі уваги політичної, правової та філософської думки.

Ступінь та рівень наукового дослідження зазначених питань вказує на те, що пошук способів регулювання взаємовідносин індивіда та державної влади йшов тривалий час. За мірою суспільного розвитку людства шляхом отримання свободи й незалежності все чіткіше мали місце прояви законодавчого намагання обмежити державну владу, уберегти людину від свавілля державних органів і, насамперед, органів правоохоронних. Ця проблема завжди турбувала науковців і практиків, котрі вивчали й продовжують вивчати діяльність, пов'язану із виявленням та досудовим розслідуванням й судовим розглядом кримінальних правопорушень. Значний внесок в обґрунтування необхідності орієнтації внутрішньодержавного права на міжнародні стандарти із захисту прав, свобод і інтересів громадян внесли відомі вітчизняні й зарубіжні вчені, зокрема, О.В. Аграновська, Ю.П.Аленін, С.А.Альперт, А.Б. Венгеров, Л.Д. Воєводін, В.А. Карташкін, О.Є. Кутафін, В.В. Лазарєв, О.А. Лукашева, Г.В. Мальцев, М.М. Марченко, М.І. Матузов, М.М.Михеєнко, В.О.Попелюшко, Ю.А. Юдін та інші. Розвитку сучасних наукових проблем дотримання гарантій прав і свобод особи в кримінальному провадженні присвячені ґрунтовні праці вітчизняних учених В.І. Андрейцева, В.Г. Гончаренка, Ю.М.Грошевого, В.В. Копейчикова, О.А. Костюченка, В.О. Котюка, О.П.Кучинської, Л.М. Лобойка, В.Т.Нора, М.А. Погорецького, В.Ф. Погорілка, В.М. Селіванова, В.Я. Тація, Ю.С. Шемшученка, О.Г.Шило, М.Є.Шумила, О.Г.Яновської та багатьох інших. У сучасних умовах підвищується інтерес до проблеми гарантій прав і свобод людини не лише під час здійснення кримінального провадження, а й в оперативно-розшуковій діяльності. Окремий зріз проблеми складають питання забезпечення дотримання прав та інтересів особи під час досудового розслідування і проведення негласних процесуальних дій, що здійснюються слідчими чи за дорученням слідчого, прокурора уповноваженими оперативними підрозділами.

Виклад основного матеріалу. За своєю сутністю природа кримінально-процесуальної й оперативно-розшукової діяльності, яка здійснюється відповідними службами й підрозділами правоохоронних органів, є такою, що неодмінно зачіпає права і свободи особи, втягнутої в сферу боротьби із злочинами. В окремих випадках процесуальні дії або оперативно-розшукові заходи торкаються інтересів значної кількості осіб, що не причетні до вчинення або підготовки до вчинення кримінальних правопорушень чи дій, які створюють загрозу державній, військовій, економічній безпеці держави, але випадково чи навіть наперекір власній волі пов'язані з особами, які вчинили протиправні діяння. Це

вимагає наявності відповідної системи захисту, охорони і відновлення порушених прав та законних інтересів суб'єктів суспільних відносин, котрі виникають під час здійснення кримінального провадження.

Основні права і свободи людини і громадянина закріплені в Конституції України, вони визнані невідчужуваними та непорушними. До них віднесено невід'ємне право людини на життя, на повагу до людської гідності, на свободу та особисту недоторканість й недоторканість житла, на таємницю приватного спілкування, на свободу пересування й вільного вибору місця проживання, на свободу думки і слова та інше, до того ж, визначені в Конституції права і свободи, не є вичерпними [2, с.13-14]. Непорушність таких прав і свобод гарантується державою. Водночас інтереси суспільства, окремих громадян та організацій, інтереси держави зумовлюють визнання можливості тимчасового обмеження окремих конституційних прав і свобод особи. Правомірність таких обмежень забезпечується прийняттям відповідних судових рішень і лише у випадках, передбачених законом, з метою запобігти злочині чи з'ясувати під час здійснення кримінального провадження фактичні обставини, що мають значення для його правильного вирішення, в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини. Обмеження прав і свобод передбачає, що вплив на них здійснюється належним суб'єктом за наявності підстав і з дотриманням умов, що прямо передбачені Конституцією України та відповідними нормами законів. Для суспільних правовідносин, які виникають у зв'язку із здійсненням кримінального провадження, таким законом є Кримінальний процесуальний кодекс України і його норми, вказані у відповідних статтях. Обмеження як правомірне, обґрунтоване вторгнення з боку державних органів посягає на недоторканість особи, виявляє вплив на свідомість і вчинки людини, порушує цілість конституційних прав особи. Отже, таке обмеження прав і свобод людини вимагає особливого режиму, що пов'язується із встановленням та дотриманням умов, наявністю чітко визначених в законі підстав, наявністю механізму судового контролю та прокурорського нагляду, відомчого контролю за законністю і обґрунтованістю кожного з обмежень, а також наданням особі, права і свободи якої тимчасово обмежені, можливості судового захисту від підозри й обвинувачення, на законні вимоги щодо припинення порушення її прав та свобод. Це відповідає нормам міжнародного права в тому сенсі, що людина може бути піддана з боку держави певним обмеженням лише з метою захисту основ конституційного ладу, моральності, здоров'я, прав та законних інтересів інших осіб, забезпечення оборони країни і безпеки держави. Такі обмеження, як це передбачено Міжнародним пактом про громадянські і політичні права, що прийнятий Генеральною асамблеєю ООН в 1996 р., мають бути законними і необхідними для забезпечення поваги до прав і репутації інших осіб, для охорони державної безпеки, громадського порядку, здоров'я та моральності населення [3, с.32].

Вважаємо, що слід розмежовувати конституційні обмеження і обмеження конституційних прав, які співвідносяться як загальне й окреме. Соціальною основою конституційних обмежень, частиною яких виступають обмеження основних прав, є особистісно-збираний характер суспільства. Кожна людина виступає не лише як окремий індивід, але й як член людської спільноти. В той же час, суспільство не можна розглядати ні як просту сукупність індивідів, ні як єдиний соціальний моноліт. В суспільстві кожна особистість має самостійну цінність і відіграє самостійну творчу роль, а особистісне (індивідуальне) і загальне (соціальне) повинні перебувати у рівновазі. Тимчасові обмеження конституційних прав певної особи як окремого члена суспільства зумовлені потребою забезпечення конституційних прав кожного з інших членів суспільства і суспільства в цілому.

Кримінальне процесуальне законодавство України, спираючись на конституційні положення, допускає можливість і відповідними процесуальними нормами встановлює підстави й порядок тимчасового обмеження окремих прав і свобод особи під час здійснення кримінального провадження. В багатьох випадках такі факти мають місце під час

проведення негласних слідчих (розшукових) дій, які певним або іншим чином торкаються інтересів окремих осіб, і це пов'язується з потребою тимчасового обмеження їхніх конституційних прав, наприклад, на свободу спілкування, таємницю листування, невтручання в особисте і сімейне життя, недоторканість житла чи іншого володіння тощо. Такими особами можуть бути як підозрювані, що мають чітко визначений процесуальний статус і знають про наявність в органів досудового розслідування відомостей, які можуть вказувати на їхню причетність до вчинення злочину, так і інші особи, що не мають статусу підозрюваного, але відносно яких органами досудового розслідування здійснюються відповідні процесуальні заходи у зв'язку з проведенням досудового розслідування. Водночас законодавець визнає важливість і значущість для особи факту тимчасового обмеження її прав і встановлює в зв'язку з цим особливі вимоги до державних органів, від імені яких здійснено таке обмеження. Незалежно від набутого в кримінальному провадженні процесуального статусу, усі особи, конституційні права яких були тимчасово обмежені під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, а також підозрюваний і його захисник, участь якого в даному кримінальному провадженні має офіційне підтвердження, мають бути письмово повідомлені про таке обмеження прокурором або за його дорученням слідчим, який здійснює досудове розслідування. Відповідне доручення прокурора може бути надано тільки конкретному слідчому, котрий здійснює досудове розслідування, і незалежно від того, ним або уповноваженим оперативним підрозділом за його дорученням здійснені негласні слідчі (розшукові) дії. Слідчий не має права передоручати виконання цього доручення прокурора іншим особам [4, с.34]. Співробітникам уповноважених оперативних підрозділів таке доручення прокурор не надає, не має права на надання такого доручення і сам слідчий.

Відповідне повідомлення про факт тимчасового обмеження конституційних прав особи під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії повинне бути здійсненим протягом дванадцяти місяців з дня припинення таких дій, але не пізніше звернення до суду з обвинувальним актом. У повідомленні особу і захисника підозрюваного сповіщають про факт тимчасового обмеження конституційних прав особи, розкриваючи при цьому коли, в зв'язку з чим, за яких обставин відбулося обмеження конституційних прав і в чому саме таке обмеження полягало, а не про результативність чи не результативність проведених представниками правоохоронних органів негласних процесуальних дій. Також в повідомленні вказується про подальше використання отриманих матеріалів в доказуванні або про їх знищення. Ким саме проводились негласні слідчі (розшукові) дії і з використанням яких сил та засобів у повідомленні не розкривається.

Негласний характер процесуальних дій зумовлює потребу збереження в таємниці від непричетних до здійснення досудового розслідування осіб відомостей щодо факту проведення негласних слідчих (розшукових) дій не лише на час їх підготовки чи безпосереднього проведення, а й після завершення таких дій до часу, коли повідомлення про них не завдасть шкоди інтересам кримінального провадження та не створить загрози безпеці певних осіб. Водночас, якщо в результаті проведення таких дій отримані матеріали, які мають значення для доказування у кримінальному провадженні і їх планується використовувати прокурором в судовому засіданні, після завершення досудового розслідування прокурор або слідчий за його дорученням зобов'язаний надати доступ до усіх матеріалів досудового розслідування, які є в його розпорядженні і які самі по собі або у сукупності з іншими доказами можуть бути використані для доведення вини, невинуватості або меншого ступеня винуватості обвинуваченого чи сприяти пом'якшенню покарання. Лише повідомлення підозрюваного (захисника підозрюваного) про проведення негласних слідчих (розшукових) дій без розкриття їм отриманих результатів, які використовуватимуться в доказуванні, не забезпечує в достатній мірі захисту порушених прав та свобод особи. Водночас відомості, що не використовуються прокурором в доказуванні, повинні бути негайно знищені і не можуть бути використані будь-ким на шкоду

інтересам особи, а тому сам факт їх отримання не може порушувати законних прав та інтересів підозрюваного чи інших осіб.

Висновки. Тимчасове обмеження конституційних прав особи під час здійснення негласних процесуальних дій може мати місце лише на законних підставах і у встановленому для цього вимогами КПК України порядку. Повідомлення осіб, щодо яких проводились негласні слідчі (розшукові) дії, про тимчасове обмеження їх конституційних прав слугує гарантією законності прийнятих органами досудового розслідування рішень та дає підстави в разі потреби для своєчасного звернення особи з вимогою про відновлення таких прав і свобод.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за заг. ред. В.Г.Гончаренка, В.Т.Нора, М.Є.Шумила. – К.: Юстініан, 2012. – 1224 с.
2. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. – К.: Преса України, 1997. – 80 с.
3. Международный пакт о гражданских и политических правах // Международная защита прав и свобод человека. Сборник документов / сост. и вступ. ст. : Мелков Г.М. – М.: Юрид. лит., 1990. – 672 с.
4. Колесник В.А. Негласні слідчі (розшукові) дії: кримінально-процесуальні та криміналістичні аспекти підготовки і проведення / В.А.Колесник. – К.: Прецедент, 2014. – 135 с.

CERTAIN ASPECTS OF THE CONSTITUTIONAL RIGHTS AND FREEDOMS DURING THE COVERT INVESTIGATIVE (SEARCH) ACTIONS

Y. KOLESNIK

Statement of the problem. A significant factor in the democratization of Ukrainian society is the constitutionalization of rights and freedoms as the highest value, and the recognition of them that correspond to universally recognized principles and norms of international law. The priority of human rights in the sphere of criminal proceedings stems from its tasks as defined in the code of criminal procedure, however, there is a certain distance between enshrined in legislation rights and freedoms and the opportunity for their actual use by the person. Formal recognition of the most extensive rights and freedoms does not mean simultaneous occurrence of opportunity to enjoy full benefits that underlie them. At the present stage of development of legal institutions and freedoms of the individual, related regulatory, law enforcement and other public practice involves attention, re-evaluating previous approaches, making substantial corrections, which is primarily caused by the profound political, socio-economic transformations, principal update all legislation, the need to bring the functions of organs of the Ukrainian state authorities in accordance with the needs of the modern development of the state, as well as international standards in the field of human rights. A vivid manifestation of this is in the development of legal standards that govern the field of law enforcement, where the threat to human rights and freedoms are the most real, and the effects are often incorrigible. These include legislative provisions set by the code of criminal procedure, governing the criminal procedure, regulating activity of bodies of preliminary investigation. The determining factor is what is already in the article 2 of the code of criminal procedure the tasks of criminal proceedings recognized to protect individuals, society and state from criminal offences, protection of rights, freedoms and legitimate interests of participants of criminal proceedings. On this occasion, V. T. burrows draws attention to the fact that as a criminal offence can be violated rights and freedoms of natural persons, legal persons, causing them to be damaged in various forms of its manifestation, the state in the

authorized bodies are obliged to protect them. However, if this task of criminal proceedings determined to protect the rights and legal interests of subjects affected by a criminal offence, it is no less important is the protection of rights, freedoms and legitimate interests of other subjects of production and, above all, the suspect or the accused in the Commission of a criminal offence; in the case of arbitrary excitation protection through restoration of rights in [1, pp. 17-18]. The observance of rights and freedoms is one of the main problems of historical, socio-cultural, socio-legal development of humanity that passes through the Millennium and always being in the spotlight of the political, legal and philosophical thought.

The degree and level of scientific study of these questions indicates that the search for ways to regulate the relationship of the individual and the state power was for a long time. As the social development of mankind by obtaining freedom and independence more and more clear was the existence of legislative attempts to restrict state power to protect the individual from arbitrary actions by state agencies, primarily law enforcement agencies. This issue has always concerned academics and practitioners who have studied and continue to study the activities associated with identifying and pre-trial investigation and judicial consideration of criminal offences. A significant contribution to the rationale for the orientation of domestic law to international standards for the protection of rights, freedoms and interests of citizens made famous domestic and foreign scientists, in particular, O.V. Agranovski, J. P. Alenin, C. A. Alpert, A.D. Vengerov, L. D. Voevodin, V. A. Kartashkin, O. E. Kutafin, V. V. Lazarev, A. A. Lukasheva, G. V. Maltsev, N. M. Marchenko, N. A. Matuzov, M. M. Mikheenko, V. O. Popieluszkko, J. A. Yudin and others. The development of modern scientific problems of compliance with the guarantees of the rights and freedoms of the individual in criminal proceedings is devoted to the fundamental works of Russian scientists V. I. Andreyceva, V. G. Goncharenka, M. Y. Gruchevogo, V. V. Kopeychikova, A. A. Kostyuchenka, V. O. Kotuka, O. P. Kuchynskoi, L. M. Loboyko, W. T. Nora, M. A. Pogoretsky, V. F. Pogorelka, V. M. Selivanova, V. Y. Tatsiy, U. S. Shemshuchenko, A. G. Shilo, M. E. Shumylo, O. G. Yanovsky and many others. In modern conditions there is increased interest in the issue of guarantees of rights and freedoms, not only during the criminal proceedings, but also in the operational-search activity. Separate cut problem is that of ensuring that the rights and interests of persons during pre-trial investigation and the conduct of tacit procedural actions carried out by the investigator or on behalf of the investigator, the Prosecutor authorized operational units.

The main material. Inherently the nature of the criminal-procedural and investigative activities carried out by the relevant services and law enforcement agencies, is such that it necessarily involves the rights and freedoms of the individual, involved in the fight against crime. In some cases, legal proceedings or investigative measures affect the interests of a significant number of persons who were not involved in committing or preparing to commit criminal offences or actions that pose a threat to the state, military, economic security of the state, but by accident or even in defiance of their own volition associated with persons who commit wrongful acts. This requires an appropriate system of protection, conservation and restoration of violated rights and legal interests of subjects of social relations that arise during the implementation of criminal proceedings.

Fundamental rights and freedoms of man and citizen enshrined in the Constitution of Ukraine, they are recognized as inalienable and inviolable. Refer to the inalienable right of man to life, to dignity, to freedom and personal inviolability and inviolability of domicile, secrecy of private communication, freedom of movement and free choice of residence, freedom of thought and speech and stuff, also defined in the Constitution, rights and freedoms are not exhaustive [2, p. 13-14]. The inviolability of these rights and freedoms guaranteed by the state. At the same time, the interests of society, individual citizens and organizations, the interests of the state responsible for the recognition of the possibility of temporarily limit an individual's constitutional rights and freedoms of the individual. The legality of such restrictions is ensured by the adoption of relevant court decisions only in cases provided for by law, to prevent crime or to find out during the

criminal proceedings the actual circumstances important for the correct permission, in the interests of national security, economic welfare and human rights. The restriction of rights and freedoms provides that the impact on them is a proper subject for reasons and under the conditions expressly provided by the Constitution of Ukraine and the relevant rules of law. For public legal relations that arise in connection with the implementation of criminal proceedings, this act is the criminal procedure code of Ukraine and norms specified in the relevant articles. Restrictions as lawful, justified the invasion by state authorities violate the sanctity of the individual, influencing the minds and actions of the person, violates the integrity of the constitutional rights of the individual. Consequently, the restriction of rights and freedoms requires a special mode that is associated with the establishment of, and compliance with, the existence of clearly established in the law, the existence of a mechanism of judicial control and judicial review, the departmental control over the legality and validity of each of the restrictions and the provision to the person, rights and freedoms which is temporarily restricted, for judicial protection from suspicions and accusations, to the legitimate demands to stop violating her rights and freedoms. This is consistent with the norms of international law in the sense that the person may be subjected by the state to a certain limit only for the purpose of protection of bases of the constitutional system, morality, health, rights and lawful interests of other persons, national defense and state security. Such restrictions, as provided in the International Covenant on civil and political rights, adopted by the UN General Assembly in 1996, must be lawful and necessary to ensure respect for the rights and reputations of others, protection of national security, public order, health and morality of the population [3, p. 32].

We believe that there should be a separation of constitutional limitations and restrictions of constitutional rights, which relate to both General and individual. The social basis of the constitutional limitations, which are part of restriction of fundamental rights, is a student-collected nature of the society. Each person acts not only as a separate individual, but as a member of the human community. At the same time, society should be regarded neither as a mere collection of individuals, nor as a single social monolith. In society each person is valued and plays an independent creative role, and personal (individual) and shared (social) must be in equilibrium. Temporary restrictions of the constitutional rights of a certain person as an individual member of society due to the need to ensure the constitutional rights of each of the other members of society and society as a whole.

Criminal procedure legislation of Ukraine, based on constitutional provisions, allows for the possibility and the relevant jurisprudence establishes the grounds and procedure for temporary restriction of individual rights and freedoms of individuals with regard to criminal proceedings. In many cases, such facts occur during the conduct of covert investigative (search) actions which in any manner relate to the interests of individuals, and it is associated with the need for temporary restrictions of their constitutional rights, such as freedom of communication, privacy of correspondence, non-interference in private and family life, the inviolability of the home or other possession, and the like. Such persons may be suspected of having a clearly defined procedural status and know about the presence of bodies of preliminary investigation information that may indicate their involvement in the Commission of a crime, and other persons not having the status of a suspect, but in respect of which the pre-trial investigation authorities are taking appropriate remedial action in connection with the pretrial investigation. At the same time, the legislator recognizes the importance and significance for the face of the fact of a temporary restriction of its rights and establishes in this regard, specific requirements for state agencies on behalf of which implemented such a restriction. Whatever acquired in criminal proceedings procedural status, all persons whose constitutional rights have been temporarily restricted in conducting covert investigative (search) actions, as well as the suspect and his defence counsel, whose participation in these criminal proceedings has the official confirmation should be notified in writing of this restriction by the Prosecutor or on its behalf by the investigator who carries out pre-trial investigation. The corresponding order of the Prosecutor may be granted only for the

specific investigator who carries out pre-trial investigation, and regardless of whether they or designated operational entity on his behalf carried out covert investigative (search) actions. The investigator is not entitled to subcontract the execution of this order the Prosecutor to others [4, p. 34]. Employees authorized operational units such assignment, the Prosecutor does not provide, is not entitled to the granting of such order and the investigator.

Appropriate notification of temporary restriction of the constitutional rights of individuals during the conduct of covert investigative (search) actions must be taken within twelve months from the date of termination of such action, but not later appeal to the court with the indictment. In the message of human rights and defender of the suspect is informed about the fact of temporary restrictions on constitutional rights of the individual, revealing the when, therefore, under what circumstances were infringed constitutional rights and what exactly such a restriction was not about efficiency or effectiveness conducted by law enforcement officials secret proceedings. Also the report States further, the obtained material in proving or on their destruction. Who exactly were conducted covert investigative (search) actions, and what forces and means in the message is not disclosed.

The tacit nature of proceedings necessitates the privacy from the uncomplicated to the implementation of pre-trial investigation of persons information regarding the fact of carrying out covert investigative (search) actions not only at the time of their preparation or conduct of, and after the completion of such actions to a time when messages about them will not harm the interests of criminal proceedings and will not create a threat to the safety of certain individuals. At the same time, if as a result of such action the materials that are relevant to evidence in criminal proceedings and is scheduled for use by the Prosecutor in the trial, after the completion of pre-trial investigation, the Prosecutor or the investigator on his behalf shall provide access to the materials of the pretrial investigation which are in his possession and which by themselves or in conjunction with other evidence can be used to prove guilt, innocence or lesser degree of guilt of the accused, or to mitigate the punishment. Only messages of the suspect (suspect defender) about the conduct of covert investigative (search) actions without disclosing of the results that will be used in the proof, does not provide sufficiently for the protection of violated rights and freedoms of the person. At the same time, the information is not used by the Prosecutor proved, shall be immediately destroyed and cannot be used by someone to the detriment of the interests of the person, but because the mere fact of their receipt may not violate the legitimate rights and interests of the suspect or other persons.

Conclusions. Temporary restriction of the constitutional rights of individuals during the implementation of tacit procedural actions can only take place legally and in accordance to the requirements of this code of criminal procedure. The notification of the persons in respect of whom had carried out covert investigative (search) actions, on temporary restriction of their constitutional rights is a guarantee of the legality of measures adopted by bodies of preliminary investigation solutions and gives grounds if necessary for the timely treatment of the person demanding the restoration of such rights and freedoms.

REFERENCES:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за заг. ред. В.Г.Гончаренка, В.Т.Нора, М.Є.Шумила. – К.: Юстініан, 2012. – 1224 с.
2. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. – К.: Преса України, 1997. – 80 с.
3. Международный пакт о гражданских и политических правах // Международная защита прав и свобод человека. Сборник документов / сост. и вступ. ст. : Мелков Г.М. – М.: Юрид. лит., 1990. – 672 с.
4. Колесник В.А. Негласні слідчі (розшукові) дії: кримінально-процесуальні та криміналістичні аспекти підготовки і проведення / В.А.Колесник. – К.: Прецедент, 2014. – 135 с.